

SLUTTRAPPORT – PROSJEKT 1992
MEDIEKONVERTERING OG
SAMKJØRING AV HYBRIDARKIVER

Innhold

Mediekonvertering og samkjøring av Hybridarkiver	2
Prosjektsammendrag:	2
Prosjektsøknad: Prosjekt 1992	2
Innledning.....	4
Prosjektets målsetting	5
Digital infrastruktur og systemstøtte	5
Omfang , avgrensning og metodiske valg	6
Gjennomførte aktiviteter og praktisk testing	7
Perioden 2021–2024	7
Perioden 2025 – Utviklingen og testfase.....	8
Oppnådde milepæler.....	8
Praktiske erfaringer.....	9
Klargjøring, skanning og digitalisering av papirarkiv.....	9
Hovedfunn hybridarkiv sammenstilling av papir- og digitalt arkiv	10
Ressurser og kompetansebehov	12
Brukergrensesnitt og innsynsløsninger	12
IKA Innsyn – forutsetning for prosjektgjennomføring og overførbar lærdom.....	12
Juridiske rammer og arkivfaglige vurderinger.....	13
Juridisk vurdering av hybridarkiver	13
Faglig og arkivteoretisk refleksjon.....	14
Lovkrav og praktiske konsekvenser	14
Bevaringsstrategi og anbefaling.....	14
Måloppnåelse i prosjektet	15
Økonomi.....	16
Økonomi og ressursbruk i Prosjekt 1992	16
Anbefalinger og videre arbeid	17
DRØFTING OG KONKLUSJON	18
Drøfting.....	18
Konklusjon.....	20

Mediekonvertering og samkjøring av Hybridarkiver

Prosjektsammendrag:

- **Prosjektnavn:** Prosjekt 1992 – Mediekonvertering og samkjøring av Hybridearkiv.
- **Prosjektstart:** 2021
- **Revidert ferdigstillelsesdato:** høsten 2025
- **Formål:** Pilotprosjektet har som mål å teste ut alle sider av prosessen med mediekonvertering og samkjøring av hybridarkiv. Dette inkluderer også utvikling av digital infrastruktur som omfatter depot- og innsynsløsninger, metadata og maskinlæring.

Prosjektsøknad: Prosjekt 1992

IKA Kongsberg fikk i 2021 midler av Arkivverket for et pilotprosjekt som har som mål å teste ut alle sider av prosessen med mediekonvertering og samkjøring av hybridarkiv. Dette inkluderer også utvikling av digital infrastruktur som omfatter depot- og innsynsløsninger, metadata og maskinlæring. Dette pilotprosjektet fikk navnet 1992.

«Prosjekt 1992 har som mål å tilrettelegge for at papirarkiv skapt etter 1992 blir digitalisert, og ved hjelp av maskinlæring samkjørt med tilhørende sak-/arkivsystem basert på Koark- og Noark 4-standarden. Det er gjennomført en forstudie som anbefaler gjennomføring av et pilotprosjekt.

Pilotprosjektet har som mål å teste ut alle sider av prosessen med mediekonvertering og samkjøring av hybridarkiv. Dette inkluderer også utvikling av digital infrastruktur som omfatter depot- og innsynsløsninger, metadata og maskinlæring.

Pilotprosjektet vil omfatte testing av et eller flere sakarkiv med tilhørende møtebøker, kopibøker og journaler. Det vil omfatte både elektronisk skapte arkiv med tilhørende PDF-filer, og papirarkiv ordnet etter K-koder. Etter prosjektperioden er målet at prosessen kan videreføres som ordinær drift og testes ut på andre arkivdeler.

Prosessens resultat skal være å oppnå en ny bevaringsverdig digital løsning som skal tilgjengeliggjøres for forvaltningen. Dette vil gi saksbehandlere enklere tilgang til arkivene, og dermed gi mulighet for raskere og sikrere saksbehandling til enkelt individer. Ved å anvende nyere teknologi vil den nye arkivversjonen være fullstendig autentisk, der informasjons kontekst ivaretas. Pilotprosjektet vil samtidig utrede spørsmål og antyde løsninger for publisering til Digitalarkivet.

Utviklingsmidlene søkes primært for å finansiere gjennomføring av et pilotprosjekt. Forstudien er finansiert internt, men det søkes utviklingsmidler for å videreføre prosjektet, spesielt for utvikling av depot- og innsynsløsninger. Pr. i dag finnes det ikke løsninger for vårt prosjekt, som betyr at vi må delta i utviklingen av plattformer for å kunne oppfylle målsettingen for prosjektet. En del av pilotprosjektet vil være å undersøke kostnadene for å kunne sette prosessen i drift.

Det vil sannsynligvis være store samfunnsmessige besparelser ved å digitalisere nyere papirarkiv enn ved tradisjonell ordning. Økt tilgang til arkivene er i seg selv en samfunnsøkonomisk gevinst. Digitalisering kan skape innovasjon og bidra til effektivisering.»

Innledning

Prosjekt 1992 skulle finne ut hvordan papirarkiver og digitale dokumenter etter 1992 kan bevares og brukes sammen. Målet var å sikre autentisitet og samtidig gjøre materialet tilgjengelig for saksbehandlere og innbyggere. Arkivmateriale fra denne perioden representerer en særegen utfordring fordi det ble skapt i en fase der det ennå ikke fantes felles standarder for digital arkivdanning. På den ene siden var store deler av dokumentasjonen digitalt produsert, men på den andre siden ble saksbehandlingen fortsatt i stor grad gjennomført på papir. Dette skapte arkiver der dokumentasjonen foreligger i to ulike medier som ikke nødvendigvis er identiske, og der ingen av versjonene alene gir et komplett bilde av saksgangen.

Formålet med prosjektet har vært å undersøke hvordan dette hybridmaterialet oppfører seg ved mediekonvertering, og hvilke metoder og teknologier som kan bidra til å sammenstille papir- og digitalversjoner til en helhetlig digital ressurs. Prosjektet har ikke hatt ambisjon om å utvikle en ferdig løsning, men om å forstå kompleksiteten i materialet og dokumentere hvilke avvik, begrensninger og muligheter som ligger i dagens teknologiske situasjon. Prosjektet har først og fremst gitt IKA Kongsberg og eierkommunene praktisk erfaring å bygge videre på.

En sentral forutsetning for prosjektet har vært at hybridarkiver må forstås på egne premisser. De kan verken behandles som rene papirarkiver eller som fullt digitalt skapte arkiver. Prosjektets erfaring viser at hybridarkiver krever en gjennomgående tverrfaglig tilnærming der arkivfaglige vurderinger og tekniske analyser utfyller hverandre. De utfordringene prosjektet har avdekket, handler både om dokumentkvalitet, metadata og struktur, men også om systemtekniske begrensninger og om arkivteoretiske problemstillinger knyttet til autentisitet, originalitet og proveniens.

Prosjektet ble finansiert gjennom Arkivverkets utviklingsmidler. Midlene strakk ikke til å fullføre alle opprinnelig planlagte aktiviteter, og prosjektet ble i perioder satt på vent. Likevel nådde prosjektet sitt overordnede mål om å etablere en systematisk og praktisk forståelse av hvordan hybridarkiver faktisk fungerer i møte med digitaliseringsprosesser, og hvilke krav som må være oppfylt for at slike arkiver skal kunne håndteres på en faglig forsvarlig måte. Selv om resultatet av prosjektet nok ble mer teoretisk enn ønsket, var gevinsten for IKA Kongsberg nyttig i vår utvikling av innsynsløsninger og forståelse av hybridarkiv sine iboende utfordringer. Det er også viktig å påpeke at funnene i prosjektet og de problemstillingene som vi stod ovenfor er knyttet opp mot et hybridarkiv. Det vil derfor vil funnene ikke ha en universell sannhet som gjelder for alle typer hybridarkiv. Men funnene vi har avdekket vil være en relevant rettesnor for arbeid med denne type arkiv også i fremtiden.

Figur 1; IKA Kongsberg Hybridarkiv

Prosjektets målsetting

Prosjektets overordnede mål var å undersøke om det var mulig å etablere en bevaringsverdig digital løsning hvor papirarkiver skapt etter 1992 kunne digitaliseres og kobles til sine digitale motparter i sak-/arkivsystem. Det ble lagt til grunn at en slik løsning skulle være basert på dokumenterte prosesser og teknologiske prinsipper som ivaretar autentisitet, integritet og proveniens.

Målsettingen innebar tre hovedkomponenter. For det første måtte det etableres en prosess for digitalisering av papirarkiver med tilstrekkelig kvalitet til at skannede dokumenter kunne fungere som juridisk og informasjonsmessig fullverdige representasjoner. For det andre måtte det undersøkes om det var teknisk mulig å koble sammen papirdigitaliserte dokumenter med digitale dokumenter produsert i samtidige sak-/arkivsystem, slik at saksbehandlingshistorikken fremstod sammenhengende. For det tredje måtte det vurderes hvilke teknologiske verktøy som kunne støtte denne prosessen, herunder muligheter for automatisering gjennom maskinlæring.

Målsettingen var dermed både teknisk, arkivfaglig og juridisk. Prosjektet skulle ikke nødvendigvis etablere en ferdig løsning, men skulle produsere et kunnskapsgrunnlag som kunne brukes som grunnlag for fremtidige valg. Dette er bakgrunnen for at prosjektet ble gjennomført som et pilotprosjekt, med fokus på å identifisere faktiske utfordringer, praktiske avvik og reelle muligheter.

Digital infrastruktur og systemstøtte

For å oppfylle prosjektets mål om trygg og helhetlig digitalisering av hybridarkiver ble det stilt spesifikke krav til den tekniske infrastrukturen. Tabellen nedenfor oppsummerer de viktigste komponentene og deres oppgaver, og illustrerer hvordan løsningen er strukturert for å sikre dokumentenes autentisitet, kvalitet og sammenheng.

Nivå	Komponenter	Forbindelse/Beskrivelse
Digital Infrastruktur	<ul style="list-style-type: none"> • Depotløsninger • Innsynsystemer (IKA Oppslag, IKA Innsyn, Familia m.fl.) • Lagrings- og bevaringsarkitektur • Gjenfinningsmekanismer • Registrerings- og kontrollprosesser 	<ul style="list-style-type: none"> • Leverer rammeverk og teknisk plattform som fundamentet for alt arbeid i hybridarkiver.
Metadata	<ul style="list-style-type: none"> • Identifikatorer (saksnr., journr., dokID) • Proveniens (opprinnelse og kontekst) • Strukturelle metadata (dato, type, klassering) • Relasjoner mellom dokumenter og medier • Kvalitet og konsistens som grunnlag for analyse 	<ul style="list-style-type: none"> • Utgjør datagrunnlaget som maskinlæring er avhengig av. • Uten gode metadata fungerer verken gjenfinning eller maskinlæring.
Maskinlæring (ML)	<ul style="list-style-type: none"> • Matching av dokumenter (papir vs. digitalt) • Avviksanalyse • Mønstergjenkjenning (layout, struktur, innhold) • Identifikasjon av taushetsbelagt innhold • Støtte for kvalitetssikring og kategorisering 	<ul style="list-style-type: none"> • Ligger over metadata og kan bare være så god som kvaliteten på dataene den får. • Produserer forslag, ikke fasit.
Faglig vurdering og manuell kontroll	<ul style="list-style-type: none"> • Bekrefter og vurderer maskinlæringsforslag • Vurderer autentisitet og proveniens • Sikrer korrekt kobling av papir og digitalt materiale • Avdekker feil maskinlæring ikke kan oppfatte 	<ul style="list-style-type: none"> • Er alltid siste trinn, da teknologien ikke er presis nok til å gjøre arkivfaglige beslutninger alene.

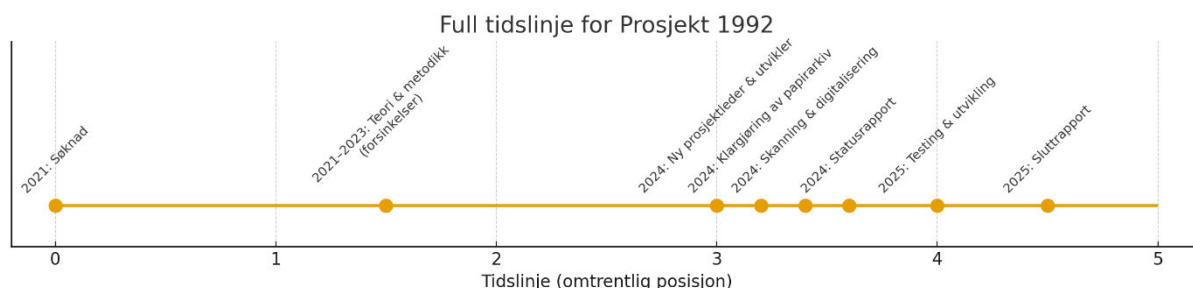
Figur 2 Digital infrastruktur 1992 – oversikt over den digitale infrastrukturen i prosjektet.

Omfang , avgrensning og metodiske valg

Arbeidet med prosjekt 1992 kom først i gang for alvor i perioden 2023-2024. Prosjektet møtte flere utfordringer som førte til forsinkelser blant annet:

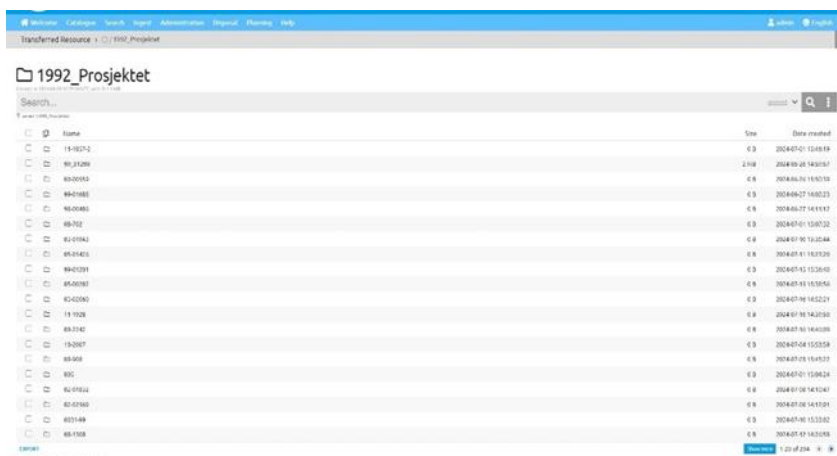
- Interne omprioriteringer i 2023 på grunn av nødvendige oppdrag fra eierkommunene.
- Vanskeligheter med å identifisere en samlet identifikator i det elektroniske sakarkivet etter opplasting til IKA Innsyn, blant annet på grunn av det utdaterte systemet Kontor 2000.

- Ressurskonflikt i utviklingsteamet som samtidig arbeidet med innsynsløsninger for andre eierkommuner.
- Utfordringer knyttet til Covid problematikk under pandemien.

Figur 3: fullstendig oversikt over tidslinjen i prosjekt 1992

I 2024 ble arbeidet med prosjektet gjennomopptatt og følgende beslutninger om arbeidsmengde og metodikk ble gjort med den intensjonen å kombinere praktisk testing, tekniske analyser og arkivfaglige vurderinger. Formålet var ikke å utforme en teoretisk modell, men å forstå hvordan hybridmateriale faktisk oppfører seg i praksis.

Figur 4: Illustrasjonsbilde IKA Oppslag

Gjennomførte aktiviteter og praktisk testing

Prosjektet ble gjennomført som en iterativ prosess hvor teori, praksis og tekniske tester ble utviklet parallelt. Arbeidet har vært omfattende, både når det gjelder manuelle prosesser, tekniske analyser og metodiske vurderinger.

Perioden 2021–2024

Den første delen av prosjektet var preget av forstudier, systemkartlegging og praktisk tilrettelegging. I oppstartsfasen ble det identifisert en rekke forhold som påvirket videre arbeid: historiske formater, teknologiske begrensninger i eldre systemer, mangelfulle identifikatorer og betydelige variasjoner i dokumentkvalitet.

I 2023 og tidlig 2024 ble fremdriften påvirket av ressursmangel, da kapasitet måtte omprioriteres til oppdrag for eierkommuner. Likevel ble viktige milepæler oppnådd:

Utvalget av papirarkiv ble definert til perioden 1998–2009 for å fange bredden i dokumentstruktur og teknologisk utvikling. Materialet ble klargjort og skannet, totalt mellom 2 og 2,5 hyllemeter arkiv, tilsvarende 294 saker. Deretter ble dokumentene lastet opp til IKA Oppslag for testing av brukervennlighet, søkbarhet og gjenfinning.

Dette arbeidet avdekket sentrale utfordringer: mangel på entydige identifikatorer i eldre digitale systemer skapte problemer i sammenstillingen, og tidligere skanninger viste varierende kvalitet som ikke var bevaringsverdig. Disse funnene la grunnlaget for den mer tekniske fasen som fulgte.

Perioden 2025 – Utviklingen og testfase

I 2025 ble prosjektets mest tekniske del gjennomført. Dette året markerte overgangen fra forberedelse til tung laboratorietesting og utvikling. Det ble arbeidet med å utvikles en teknisk ramme for å håndtere hele prosessen fra skanning til skylagring.

Arbeidet i 2025 inkluderte:

- utvikling av rutiner for kostnadseffektiv bunkeskanning
- testing av ulike OCR-motorer og sammenligning av presisjon
- etablering av etterbehandlingsprotokoller for å korrigere feil skapt av rifter, hull og bretter
- teknisk analyse av uidentifiserte dokumenter uten stabile ID-er
- vurdering av dynamiske digitale dokumenter med variable felter
- kartlegging av avvik mellom papirdigitaliserte og digitalt skapte dokumenter
- testing av KI som støtteverktøy, med evaluering av begrensninger

Arbeidet viste at mange dokumenter kunne identifiseres maskinelt, men verifisering måtte alltid gjøres manuelt for at resultatet skulle være faglig forsvarlig.

IKA Innsyn fungerte i denne fasen som prosjektets mest sentrale verifikasjonsplattform. Systemet ga mulighet til å sammenligne digitale og skannede dokumenter og vurdere kontekst, rekkefølge og struktur.

Oppnådde milepæler

Prosjektet har gjennomført og fullført flere milepæler av faglig og teknisk betydning:

- Fullført skanning av 294 saker fra perioden 1998–2009
- Utvikling og testing av en teknisk prosess for mediekonvertering
- Vurdering av OCR-teknologi og etterbehandlingsmetoder
- Etablering av metodikk for vurdering av autentisitet og avvik
- Integrasjon av manuell kvalitetskontroll i innsynsløsning
- Kartlegging av KI-muligheter og begrensninger
- Dokumentasjon av juridiske problemstillinger ved hybridarkiver

Disse resultatene sammen danner et helhetlig kunnskapsgrunnlag om digitalisering av hybridarkiver.

Praktiske erfaringer

Klargjøring, skanning og digitalisering av papirarkiv

Digitaliseringen av papirarkivene ble gjennomført i 2024. Klargjøringen inkluderte fjerning av binders, rensing av dokumenter, retting av bretter, og vurdering av skader som kunne påvirke skanningen. Dette ble gjort for å sikre best mulig kvalitet og redusere teknisk støy som kunne forstyrre videre analyser.

Skanningen ble utført med fokus på å produsere filer som kunne sammenlignes med digitalt skapt materiale. Likevel viste det seg tidlig i prosessen at skanningskvalitet i seg selv er en utfordring. Papirdokumenter bar preg av mange år i saksmappene, med rifter, hull, stifter og bretter som skapte skygger og ujevnheter. Dette påvirket OCR-tolkningen og gjorde automatiserte analyser mer krevende.

Det ble også erfart at enkelte dokumenter tidligere var skannet av arkivskaperen eller andre instanser, men at kvaliteten på disse skanningene ikke var tilstrekkelig til å brukes i prosjektet. I flere tilfeller måtte dokumenter skannes på nytt. Dette avdekket at fremtidig digitaliseringsarbeid må ta høyde for at historiske skanninger ikke nødvendigvis holder bevaringsverdig nivå.

Skannede dokumenter ble lastet opp i innsynsløsning for testing. Dette muliggjorde en gjennomgang av hvordan skannede dokumenter fremstod i et digitalt system, og hvordan de kunne kobles mot elektroniske dokumenter.

Digitale dokumenter og strukturelle avvik

Gjennomgangen av det elektroniske materialet viste betydelige variasjoner i dokumentstruktur. I dokumenter skrevet i tekstbehandlingsprogrammer ble det identifisert variable felt som ble generert på nytt ved hver åpning av dokumentet. Det gjaldt blant annet datoer, sidetall og enkelte automatiske topptekster. Disse dokumentene var derfor aldri teknisk identiske fra versjon til versjon, noe som gjorde det svært vanskelig å identifisere en entydig digital original.

I andre tilfeller hadde papirversjonen signaturer og stempler som ikke fantes i den digitale versjonen. Dette reiste spørsmål om hvilken versjon som skulle anses som mest autentisk. I slike tilfeller måtte det gjennomføres manuelle vurderinger av verdi, proveniens og om det kunne ha en juridisk betydning.

Det ble identifisert dokumenter hvor papir og digitale versjoner hadde ulik sideinndeling, ulik linjeplassering og ulike fontvalg, selv om innholdet i utgangspunktet var det samme. Dette viste at digitale versjoner ikke nødvendigvis var produsert med arkivering for øye.

Variasjoner i programvare, skriverinnstillinger og maler førte til differanser som skapte problemer ved automatisert matching.

I sum hadde det elektroniske arkivmaterialet former for strukturelle forskjeller som gjorde maskinell matching upraktisk og tidkrevende. Dette var en av prosjektets sentrale erfaringer.

Hovedfunn hybridarkiv sammenstilling av papir- og digitalt arkiv

Arbeidet avdekket en rekke forhold som belyser kompleksiteten i hybridarkiver, både når det gjelder den fysiske dokumentkvaliteten, de digitale dokumentenes struktur, metadataenes pålitelighet og teknologiske begrensninger ved automatisering. Vi oppdaget tidlig at utfordringene var mer omfattende enn antatt, og at den praktiske virkeligheten i slike arkiver er langt mer sammensatt enn det teoretiske rammeverket normalt legger opp til.

En av de mest gjennomgående observasjonene var variasjonen i kvaliteten på papirdokumentene. Dokumentene hadde ofte dårlig utskriftskvalitet som følge av eldre skrivere eller blek toner. Svake utskrifter gjorde OCR-behandlingen krevende, ettersom bokstaver ble feiltolket eller ikke gjenkjent. Mange dokumenter hadde også fysiske skader som rifter, bretter, hull etter stifter og skygger fra skannerens lys. Slike forhold førte til variasjoner i bildekvalitet, noe som gjorde det vanskelig å produsere jevne og presise digitale kopier. Dokumenter med stempelmerker, håndskrevne notater, understrekinger eller korrekturlakk representerte ytterligere utfordringer. Disse elementene var ofte viktige for dokumentets tolkning, men ble ikke alltid fanget opp tydelig i skanningen.

Et annet funn var at papirdokumentene noen ganger fremsto som de mest autentiske versjonene av dokumentasjonen, ettersom de inneholdt signaturer, datoer eller andre markører som viste at dokumentet faktisk hadde vært en del av saksbehandlingen. Den digitale versjonen, som ofte var lagret som et usignert dokument, kunne derfor være en annen variant av dokumentet enn den som ble sendt til mottakere. I enkelte saker fantes det digitale dokumentet kun i en malbasert versjon som ikke samsvarte visuelt med papirdokumentet.

Det digitale materialet var noe preget av strukturell ustabilitet. Dokumenter generert i eldre Word-versjoner inneholdt variabler og dynamiske felt som oppdateres ved åpning. I praksis betyr dette at dokumentet som åpnes i dag, ikke nødvendigvis er identisk med dokumentet slik det ble skapt. Topp- og bunntekster kunne skifte, datoer ble oppdatert automatisk, og marginer og fonter ble endret uten at dette var synlig i metadataene. Dette gjør det umulig å bruke det digitale dokumentet som en absolutt referanseversjon uten manuell gjennomgang.

Variasjoner i filformat gjorde også sammenstillingen krevende. Dokumenter i DOC, DOCX, RTF, TXT og XML-baserte maler ble tolket ulikt av programvaren som ble brukt i

analysen. Selv små forskjeller i versjonsnummer eller lagringsmetode kunne gi visuelle endringer som gjorde dokumentene vanskelig å sammenligne. Prosjektet erfarte at så mange ulike digitale formater og versjoner skapte en dokumentserie som i praksis var fragmentert og ustabil.

Metadata viste seg å være en av de største utfordringene. I mange tilfeller samsvarte ikke metadata mellom papir- og digitalversjoner; datoer var inkonsistente, titler ulikt formulert, journalnotater mangelfulle, og dokumenter var ikke alltid registrert som del av samme sa. Dette gjorde det vanskelig å fastslå hvilke dokumenter som hørte sammen, og det krevde betydelig manuelt arbeid for å kartlegge dokumentflyten.

Tekniske analyser viste at dagens teknologi ser ikke ut til på nåværende tidspunkt og kunne håndtere hybridarkiver på en faglig forsvarlig måte. Våre tester med KI¹ ser ut til å bekrefte dette. I testene genererte KI-verktøy både feilaktige opplysninger og unnlot å identifisere små, men arkivfaglig betydningsfulle avvik, noe som viser at slike verktøy per i dag ikke kan brukes uten manuelt tilsyn. Bildeanalyse var heller ikke presis nok til å identifisere at to dokumenter var samme innhold med små tekstlige eller visuelle forskjeller.

Vi erfarte også at automatisering krevde klare og entydige identifikatorer. Ettersom metadataene var mangelfulle, var det nødvendig å bruke saksnummer, navn og fødselsnummer i stedet for K-koder. Dette ga et bedre grunnlag for matching, men viste også hvor avhengig hybridarkivarbeid er av at metadata er korrekte.

Figur 5: Eksempel på hva KI ikke kunne identifisere som forskjeller mellom papir og digitalt dokument

¹ IKA Kongsberg testet flere KI verktøy, men var avhengig av at disse løsningene var innenfor budsjett rammer da prosjektet ikke hadde økonomi til å lage egne KI-agenter på nåværende tidspunktet.

Ressurser og kompetansebehov

Prosjektet avdekket et betydelig ressurs- og kompetansebehov. Arbeidet var langt mer omfattende og tidkrevende enn antatt, og krevde kombinasjon av teknisk kompetanse, arkivfaglige vurderinger og erfaring med både skanning, OCR og systemforvaltning. Flere faser måtte pauses som følge av ressursmangel, noe som understreker at hybridarkiver krever dedikerte ressurser, tydelig metodikk og kontinuerlig faglig oppfølging. Erfaringene viser at uten tilstrekkelige ressurser, verktøy som IKA Innsyn og klare kriterier for vurdering av avvik og håndtering av versjonsforskjeller, vil arbeidet enten stoppe opp eller gi resultater som ikke er faglig forsvarlige.

Brukergrensesnitt og innsynsløsninger

Prosjektet evaluerte også hvordan funnene kan understøttes gjennom presentasjons- og innsynsløsninger. En skyløsning som skal vise dokumenter og forskjeller mellom versjoner, må håndtere både kvalitet, variantforskjeller og usikkerhet, og samtidig gi et brukergrensesnitt som åpner for manuell korleksjon der automatikk gir feil eller tvil. Bruker grensesnittet blir komplekst der systemet skal vise avvik og estimerer på kvalitet, og dette stiller høye krav til både design og dokumentasjon.

Testing av IKA Innsyn viste at systemet er avgjørende for å gi saksbehandlere et praktisk verktøy til å finne og sammenligne dokumenter. Uten IKA Innsyn ville prosjektet i liten grad hatt mulighet til å finne dokumentene manuelt og gjennomføre de nødvendige sammenligningene. Erfaringene viser at også i en 1992-kontekst, med eller uten KI, er IKA Innsyn nødvendig for å kunne bekrefte at dokumentanalysene er korrekte. Saksbehandlere vil naturlig foretrekke å bruke IKA Innsyn som hovedinngang for å finne dokumenter, forutsatt at løsningen har gode koblinger til de historiske dokumentene og kan presentere både skannede og digitale versjoner i sammenheng.

IKA Innsyn – forutsetning for prosjektgjennomføring og overførbar lærdom

IKA Innsyn er IKA Kongsbergs helhetlige løsning for å sikre eierkommunene trygg og effektiv tilgang til elektronisk arkivmateriale, samtidig som kostnader og risiko reduseres.

Løsningen gir saksbehandlere tilgang til data fra avsluttede systemer uten behov for kostbare konverteringer eller lisenser. Den inkluderer også ordning av ikke-betjenbare elektroniske arkiver, som Siard-uttrekk, for å gjøre dem tilgjengelige og sikre at arkivene oppfyller kravene i arkivlovgivningen. Dette omfatter blant annet konvertering til godkjente arkivformater og sikring av arkivets integritet og autentisitet.

Erfaringene fra Prosjekt 1992 viser at IKA Innsyn har vært en sentral forutsetning for at IKA Kongsberg i det hele tatt har kunnet gjennomføre prosjektet på en faglig forsvarlig måte. For IKA Kongsberg har IKA Innsyn fungert som den primære arbeidsplattformen for

sammenstilling, verifisering og vurdering av hybridarkiver, og har gjort det mulig å arbeide praktisk med både skannede papirarkiver og digitalt skapt materiale i sammenheng.

Gjennom prosjektet har IKA Innsyn blitt brukt til å presentere skannede og digitale dokumenter side for side, slik at avvik i innhold, struktur, rekkefølge og metadata kunne identifiseres og vurderes manuelt. Denne funksjonaliteten har vist seg avgjørende, ettersom prosjektet dokumenterte at automatisert matching og sammenstilling ikke er tilstrekkelig presis for hybridarkiver fra perioden etter 1992. For IKA Kongsberg var det uten en slik innsynsløsning i praksis ikke mulig å gjennomføre nødvendig autentisitetsskontroll og verifisering av dokumentasjonens kontekst.

Samtidig viser prosjektet at det ikke er IKA Innsyn som løsning i seg selv som er det avgjørende poenget for andre aktører, men at det må finnes fungerende innsynsløsninger som kan håndtere den kompleksiteten hybridarkiver representerer. Prosjektets funn understreker at enhver løsning som skal brukes til arbeid med hybridarkiver må kunne vise både skannede og digitale dokumenter i sammenheng, synliggjøre avvik mellom versjoner og legge til rette for manuell kontroll der automatiserte analyser gir usikre eller feilaktige resultater.

Prosjekt 1992 viser dermed at innsynsløsninger ikke bare er et presentasjonslag, men en integrert del av metodikken for håndtering av hybridarkiver. For IKA Kongsberg har IKA Innsyn vært et nødvendig verktøy for å gjennomføre prosjektet. For andre arkivinstitusjoner og kommuner innebærer funnene at tilsvarende funksjonalitet må være på plass for at arbeid med hybridarkiver skal kunne gjennomføres på en faglig forsvarlig og etterprøvable måte.

Juridiske rammer og arkivfaglige vurderinger

Juridisk vurdering av hybridarkiver

Arbeidet med Prosjekt 1992 har avdekket at hybridarkiver – der dokumentasjon foreligger både på papir og i digital form – reiser betydelige juridiske og arkivteoretiske utfordringer. Dette skyldes at dokumentene ofte har ulik struktur, innhold og kvalitet. I mange saker kan det derfor være krevende å fastslå hvilken versjon som bør anses som styrende, ettersom papir- og digitalmateriale avviker i varierende grad. Kommunen kan i utgangspunktet fastsette hvilken versjon som skal være autoritativ, men dette forutsetter en konkret vurdering av funksjon, innhold, autentisitet og faktisk bruk i saksbehandlingen. Hybridarkiver må dermed forstås som et produkt av forvaltningens overgang fra papir til digitale systemer, og bør betraktes som en egen arkivtype med særskilte krav til vurdering og faglig skjønn.

Faglig og arkivteoretisk refleksjon

Tradisjonelle arkivbegreper som autentisitet, proveniens og bevaringsverdi utfordres i hybridarkiver. Digitale dokumenter fra denne perioden inneholder ofte dynamiske felter og variabler som gjør at innholdet kan endre seg ved åpning, mens papirdokumentene kan ha signaturer, stempler og andre autentiserende elementer som ikke finnes digitalt. Dette innebærer at vurderingen av dokumenters opprinnelse og funksjon ikke kan automatiseres, men krever juridisk og arkivfaglig skjønn. I hybridarkiver finnes det ofte ingen umiddelbart identifiserbar autoritativ versjon; når versjonene avviker, er det summen av både papir- og digitalmateriale som må danne grunnlag for en helhetlig vurdering av dokumentasjonen.

Lovkrav og praktiske konsekvenser

Prosjektet har forholdt seg til relevante lover og forskrifter, herunder Arkivloven § 6, Riksarkivarens forskrift, Forvaltningsloven §§ 17–19, Offentleglova §§ 3–4 og Personopplysningsloven (GDPR). Disse stiller krav til korrekt gjengivelse, teknisk kvalitet, fullstendighet og bevaring av dokumentenes informasjonsinnhold.

I praksis har prosjektet erfart at hybride dokumenttyper fra overgangsperioder ikke alltid lar seg håndtere fullt ut innenfor disse rammene. Små, men potensielt juridisk betydningsfulle forskjeller mellom papir- og digitalversjoner – for eksempel signatur, datering, formuleringer eller endringer i layout – kan skape usikkerhet om hvilken versjon som best representerer forvaltningens faktiske handling. Dette kan ha konsekvenser for rettssikkerhet, partsinnsyn og etterprøvbarehet. Utfordringene springer ikke ut av regelverket i seg selv, men av materialets teknologiske og historiske forutsetninger slik det ble skapt.

Bevaringsstrategi og anbefaling

Prosjektet har valgt fleksible bevaringsstrategier, der både papir- og digitalversjoner vurderes samlet for å sikre at dokumentasjonen har tilstrekkelig informasjonsverdi. Manuell kontroll og side-for-side-sammenligning har vært nødvendig for å sikre autentisitet og kontekst, særlig når metadata er mangelfulle eller ustabile.

Dette er i tråd med både juridiske og arkivfaglige vurderinger, og prosjektet anbefaler at slike strategier videreføres i fremtidig arbeid med hybridarkiver. Utfordringene ligger i stor grad i materialets teknologiske og historiske forutsetninger, og kan ikke fullt ut løses gjennom regulering eller teknisk automatisering. Det kreves derfor kontinuerlig faglig oppfølging, metodisk tilnærming og manuell kontroll for å ivareta autentisitet og korrekt dokumentasjon.

Måloppnåelse i prosjektet

Her gis en kort oppsummering av status for prosjektets måloppnåelse, med en oversikt over hvilke mål som er oppnådd, delvis oppnådd eller ikke nådd, samt kommentarer til hvert punkt.

Mål / forventet resultat	Oppnådd	Ikke oppnådd / Delvis oppnådd	Kommentar
Teste hele prosessen for mediekonvertering av Hybridarkiver	✓		Prosesen ble testet gjennom 294 saker.
Automatisere matching mellom papir og digitale dokumenter		✗	Automatisering viste seg ikke mulig.
Gjennomføre KI-testing for å vurdere teknologisk potensial	✓		KI ble testet og dokumentert – resultatet negativt (ikke brukbart).
Finne svakheter og avvik i både papir- og digitalt materiale	✓		Prosjektet avdekket omfattende strukturelle og tekniske svakheter.
Juridiske vurderinger av autentisitet og versjoner	✓		Fullført, gir viktige tanker om behov for avklaringer.
Etablere stabil identifikasjonsmetode for matching	✓		K-koder forkastet; ny metodikk utviklet. – fødselnr., Saknr. og navn brukt som id.metode
Utvikle eller dokumentere prosess som kan settes i drift		⚠ Delvis	Prosesen er faglig forstått, men manuell og ikke driftsklar. Kan settes i produksjon i løpet av vår 2026 gjennom IKA Innsyn
Utarbeide kostnadsgrunnlag for videre drift		✗	Ikke fullført.
Overføre lærdom til arbeid med kommunale innsynsløsninger	✓		Funn allerede tenkt brukt i nye innsynsprosjekter. Blant annet skanning av skoleprotokoller
Fullføre alle planlagte aktiviteter innen tidsrammen		✗	Ressursmangel, pandemi og tekniske utfordringer ga forsinkelse.

Økonomi

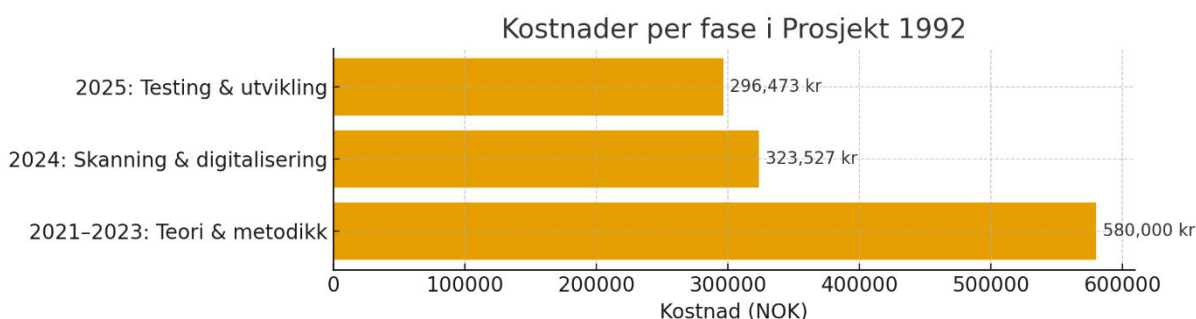
Økonomi og ressursbruk i Prosjekt 1992

Prosjekt 1992 har i perioden 2021–2025 hatt en samlet ramme på kr 1 200 000, tildelt av Arkivverket og avsatt som bundne prosjektmidler. Midlene er benyttet over flere år i tråd med prosjektets karakter som pilot- og kunnskapsprosjekt, der fremdrift og ressursbruk i stor grad har vært avhengig av tilgjengelig kompetanse, teknologisk modenhet og praktisk testing.

I perioden 2021–2023 ble det benyttet kr 580 000, hovedsakelig til prosjektledelse, utvikling og innledende analyser. Dette arbeidet la grunnlaget for metodiske valg, avgrensninger og videre testing. I 2024 utgjorde faktiske kostnader kr 323 526,88, fordelt på interne timer til prosjektledelse, utvikling og rådgivning knyttet til teknisk skanning og sammenstilling. I 2025 utgjorde kostnadene kr 413 910, hvorav deler ble dekket av overførte prosjektmidler og resterende som egeninnsats i form av timebruk.

Prosjektets økonomi reflekterer funnene i sluttrapporten, der det dokumenteres at arbeid med hybridarkiver er ressurskrevende og lite egnet for standardisert eller automatisert gjennomføring. En betydelig andel av kostnadene er knyttet til manuell kontroll, faglige vurderinger og tverrfaglig kompetanse, noe prosjektet har vist er nødvendig for å sikre arkivfaglig og juridisk forsvarlige resultater. Samtidig viser regnskapet at kostnadsnivået øker i takt med ambisjonsnivå og kompleksitet, noe som underbygger prosjektets konklusjon om at videre arbeid må være målrettet, selektivt og behovsstyrt.

Samlet sett viser prosjektregnskapet at Prosjekt 1992 har holdt seg innenfor tildelte rammer, samtidig som ressursbruken tydelig illustrerer hvorfor bred digitalisering av hybridarkiver ikke er økonomisk bærekraftig. Økonomien i prosjektet understøtter dermed sluttrapportens hovedfunn: at eventuelle gevinster først og fremst ligger i kvalitet, tilgjengelighet og kontroll i utvalgte bruksområder, og ikke i kortsiktige økonomiske besparelser.

Figur 6: Tidslinje over pengeforbruk i prosjektet

Anbefalinger og videre arbeid

Funnene i Prosjekt 1992 viser at arbeid med hybridarkiver ikke kan forstås som et ordinært digitaliserings- eller automatiseringsløp. Komplexiteten i materialet, ustabile metadata, dynamiske digitale dokumenter og mangelen på entydige originaler innebærer at videre arbeid må være selektivt, metodisk og realistisk, både når det gjelder satsningsområder og ressursbruk.

Prosjektet gir ikke grunnlag for å anbefale en bred og generell digitalisering av hybridarkiver. Økonomisk sett vil en slik tilnærming være krevende, ettersom prosessen er sterkt avhengig av manuell kontroll, tverrfaglig kompetanse og fungerende systemstøtte. Automatisering gir begrenset effekt og kan ikke erstatte arkivfaglige vurderinger. Eventuelle gevinster vil derfor ikke ligge i reduserte kostnader på kort sikt, men i bedre kontroll, etterprøvbarehet og tilgjengelighet i utvalgte sammenhenger.

Videre arbeid bør derfor konsentreres om målrettede satsningsområder, der både behov og nytte er dokumentert. Dette gjelder særlig arkivmateriale som fortsatt har høy bruksfrekvens og rettslig betydning, for eksempel innen barnevern, skole, helse- og omsorgstjenester og andre områder med langvarige rettighets- og dokumentasjonskrav. I slike tilfeller kan sammenstilling av papir- og digitalt materiale gi reell verdi ved å redusere tidsbruk, risiko for feiltolkning og avhengighet av fysisk depot.

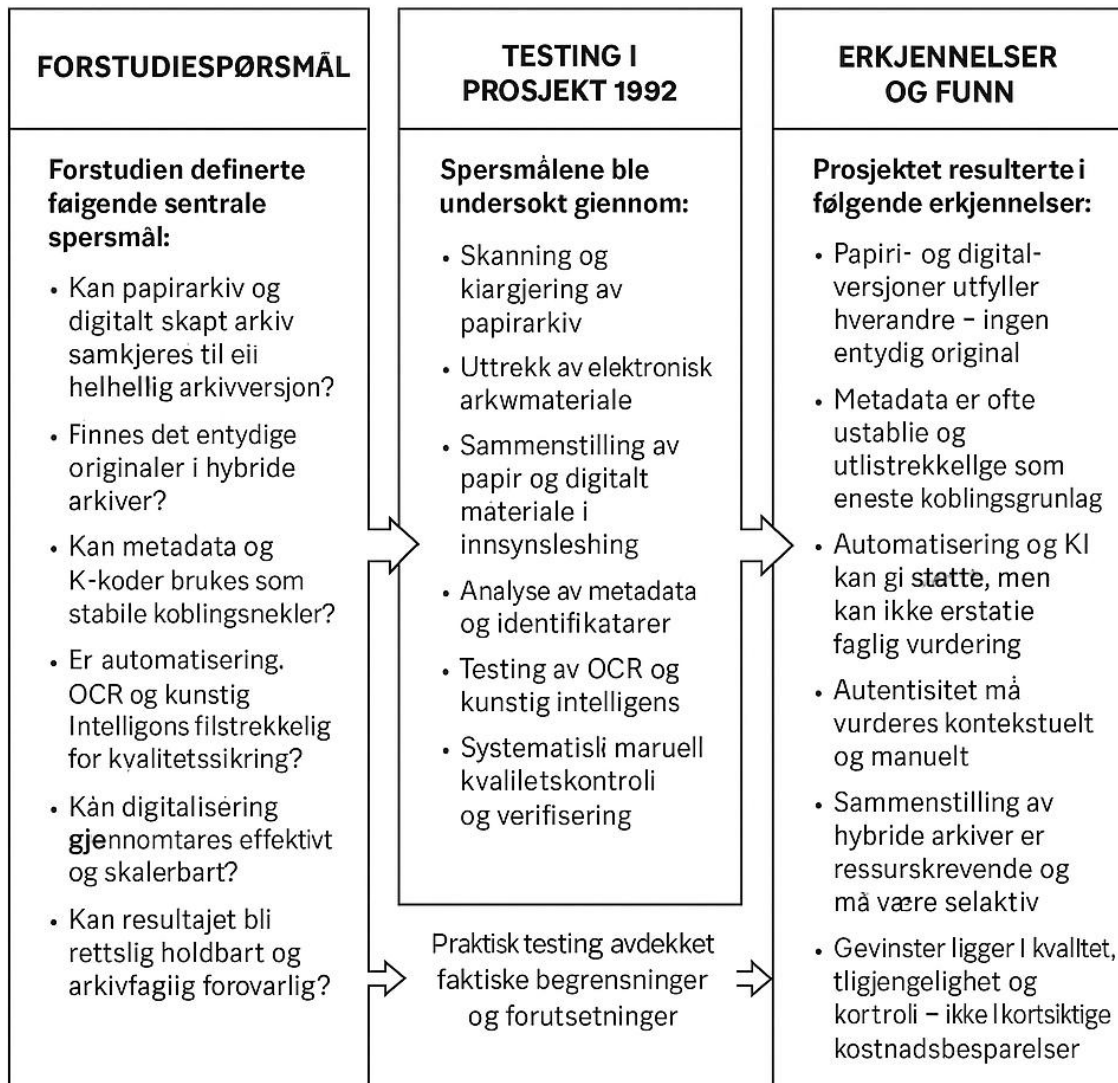
Prosjektet viser også at videre utvikling bør knyttes til styrking av metodikk og systemstøtte, snarere enn til forsøk på full teknologisk automatisering. Innsynsløsninger som kan håndtere kompleksiteten i hybridarkiver, synliggjøre avvik og legge til rette for manuell verifisering, fremstår som et mer realistisk satsningsområde enn nye forsøk på maskinell matching. For IKA Kongsberg har erfaringene fra prosjektet allerede blitt tatt i bruk i videreutvikling av innsynsløsninger og i rådgivning overfor eierkommuner.

Økonomisk tilsier funnene at videre arbeid bør skje trinnvis og behovsstyrt, med tydelig prioritering av hvilke arkivdeler som gir størst nytte i forhold til ressursbruk. Prosjektet har vist at kostnadsbildet raskt øker dersom ambisjonsnivået settes for høyt eller materialet velges uten tilstrekkelig avgrensning. Gevinster bør derfor vurderes i form av kvalitetsforbedring, bedre beslutningsgrunnlag og økt rettssikkerhet, snarere enn som direkte økonomiske besparelser.

Samlet sett peker Prosjekt 1992 på en vei videre der hybridarkiver behandles som en egen arkivkategori, med egne metoder, prioriteringer og forventninger. Videre innsats bør bygge på prosjektets kunnskapsgrunnlag og rettes mot praktisk anvendelse der behovet er størst, fremfor å søke generelle løsninger som verken er faglig eller økonomisk bærekraftige på nåværende tidspunkt.

DRØFTING OG KONKLUSJON

Drøfting

Figur 7: Illustrasjon over spørsmål, testing og funn i prosjektet

Prosjekt 1992 har gitt et omfattende og detaljert bilde av hva som faktisk kjennetegner hybridarkiver fra perioden etter 1992. Drøftingen av funnene viser at denne arkivtypen representerer et av de mest komplekse områdene innenfor dagens arkivforvaltning. Det skyldes ikke én enkelt årsak, men et samspill mellom teknologisk utvikling, organisatoriske forhold, manglende standardisering og en grunnleggende forskjell mellom papirbasert og digital dokumentlogikk. Drøftingen nedenfor trekker linjer mellom prosjekterfaringene og de strukturelle utfordringene som følger av hybridarkiver.

Et sentralt poeng i drøftingen er at hybridarkiver ikke kan forstås som summen av papir og digitale dokumenter. De to mediene er ikke likestilte representasjoner av samme

innhold. De springer ut av ulike praksiser, verktøy og arbeidsmåter som eksisterte parallelt i en overgangsperiode. Dokumentene ble skapt i en kontekst der teknologien var i rask utvikling, men der regelverk, rutiner og bevissthet rundt digital dokumentasjon ikke var tilstrekkelig etablert. Dette gjør hybridarkivet til en egen arkivkategori, snarere enn en blanding av to eksisterende kategorier.

En hovedutfordring som prosjektet avdekket, er at ingen av mediene alene kan gi et fullstendig bilde av en sak. Den digitale versjonen av et dokument kan inneholde strukturelle avvik, dynamiske felt eller manglende signatur, mens papirdokumentet kan ha dårlig fysisk kvalitet, manglende sider eller feil rekkefølge. Det hybridarkivet representerer, er derfor ikke én dokumentserie i to medier, men to delvis overlappende dokumentserier som bare gjennom manuell analyse kan rekonstrueres til en helhet. Drøftingen viser at dette ikke er en feil ved digitaliseringen, men en innebygget egenskap ved hybridarkiver. Den praktiske konsekvensen er at enhver fremstilling av arkivet som én helhet krever faglig skjønn og metodisk arbeid.

Det fremgår også av prosjektet at automatisering ikke kan erstatte arkivfaglige vurderinger. KI og bildeanalyse ble testet i flere omganger, men viste seg å være ustabile og lite presise. Hybridarkiver kjennetegnes av små, men betydningsfulle avvik mellom dokumenter, som for eksempel en markering med penn, en stempelrest, et manuskriptfelt som fungerer uforutsigbart, eller et avsnitt som forskyves som følge av en utdatert mal. Slike avvik har betydning for dokumentets opprinnelse og autentisitet, men blir ofte oversett av automatiserte systemer. Dette styrker inntrykket av at hybridarkiver ikke er et teknisk problem som kan løses ved hjelp av algoritmer, men et faglig problem som krever innsikt i både arkivteori og dokumentlogikk.

En annen sentral dimensjon i drøftingen er dokumentautentisitet. I tradisjonell arkivforståelse handler autentisitet om dokumentets uforanderlighet og dets evne til å fremstå slik det ble skapt. I hybridarkiver blir dette mer sammensatt. Et digitalt dokument som endrer seg ved åpning, kan ikke lenger betraktes som en stabil kilde. Papirdokumentet, som ofte er signert, gir et annet lag av autentisering. Samtidig kan papirdokumentet være en senere versjon enn det digitale. Dermed oppstår en situasjon der begge versjoner har dokumentasjonsverdi, men ingen av dem er en absolutt original. Dette utfordrer grunnleggende prinsipper i arkivdanningen og gjør det nødvendig å utvikle nye kriterier for å vurdere dokumenters status i hybridarkiver.

Også metadata krever drøfting. Prosjektet viste at metadata fra denne perioden ofte er ufullstendige. Datoer er inkonsekvente, titler følger ikke en felles praksis, og journallogikken kan avvike mellom medier. Det er ikke nødvendigvis mulig å fastslå dokumentets plass i en sak kun ved hjelp av metadata. Dette viser at metadata må forstås som historiske artefakter som gjenspeiler datidens praksis, og ikke som objektive eller presise beskrivelser. I hybridarkiver må metadata derfor suppleres gjennom manuell vurdering, sammenligning av innhold og kontekstualisering av dokumentene.

Ressursperspektivet er en annen viktig del av drøftingen. Prosjektet var mer tidkrevende enn antatt, og det ble nødvendig med betydelig manuell innsats. Dette viser at hybridarkiver ikke kan håndteres som tradisjonelle digitaliseringsprosjekter. De krever både teknisk kompetanse og arkivfaglig ekspertise i hver fase av arbeidet. Dette står i kontrast til forestillingen om at digitalisering er en oppgave som kan automatiseres og effektiviseres. Hybridarkiver viser at digitalisering i enkelte perioder av arkivdanningen ikke er teknisk rutinearbeid, men faglig rekonstruksjonsarbeid.

Prosjektet viser også at hybridarkiver utfordrer systemutvikling. Løsninger som er utviklet for digitale arkivuttrekk fungerer ikke optimalt for hybridarkiver. Systemene må kunne vise både skannet og digitalt materiale i sammenheng, samtidig som de må formidle dokumentenes historiske egenskaper og avvik. Dette innebærer at fremtidige systemer må utformes med større transparens, slik at brukerne kan se både hvilken versjon dokumentet har, hvordan det er koblet til andre versjoner, og hvilke metadata som er brukt i sammenstillingen.

Til sist viser drøftingen at hybridarkiver har stor verdi, både for rettssikkerhet, forskning, demokratisk innsyn og kommunal historikk. Samtidig er de skjøre, fragmenterte og sårbare for feiltolkning. Arbeidet med slike arkiver kan derfor ikke skyves til side eller overlates til tilfeldige prosesser. Det krever bevissthet om hva slags historisk virkelighet dokumentene representerer, og hvilke metoder som er nødvendige for å bevare dette for fremtiden.

Konklusjon

Prosjekt 1992 har vist at hybridarkiver fra perioden etter 1992 er betydelig mer komplekse enn tidligere antatt. Dokumentasjonen ble skapt i en teknologisk og organisatorisk overgangsfase der papirbasert og digital dokumentasjon eksisterer side om side, uten nødvendigvis å være identiske eller gjensidig utfyllende. Verken papir- eller digitalversjonen kan alene betraktes som en fullgod representasjon av saksbehandlingen. I våre funn fant vi at, digitale dokumenter fra perioden er ofte ustabile, påvirket av programvaren, mens papirdokumentene på sin side kunne bærer preg av fysisk slitasje, varierende utskriftskvalitet og arkiveringspraksiser.

En gjennomgående erfaring vi fant i prosjektet er at automatisert matching og sammenstilling av hybridmateriale vanskelig lar seg gjennomføre på en faglig forsvarlig måte med dagens teknologi. Verken OCR, bildeanalyse eller kunstig intelligens har vist seg per nå å være tilstrekkelig presise til å håndtere kravene til autentisitet, proveniens og nøyaktighet som gjelder for arkivmateriale. Slike verktøy er følsomme for små, men betydningsfulle avvik, og det viste oss at i enkelte tilfeller generere de innhold som ikke finnes i dokumentene. Arbeid med hybridarkiver forutsetter derfor manuell kontroll og tverrfaglig kompetanse, der arkivfaglige vurderinger og tekniske analyser inngår i en samlet metodikk.

Prosjektet har videre avdekket at metadataenes kvalitet er en kritisk faktor. Dokumentene kan i mange tilfeller ikke kobles sammen på grunnlag av metadata alene, og det har vært nødvendig å analysere innhold og kontekst direkte for å rekonstruere dokumentflyt og sammenheng. Bruk av saksnummer, navn og fødselsnummer som identifikatorer gav oss mer stabile og pålitelige resultater enn tradisjonelle K-koder, og understreker behovet for metodiske tilpasninger utover standardiserte løsninger i arbeid med hybridarkiver.

Erfaringene fra prosjektet viser også at hybridarkiver utfordrer sentrale arkivteoretiske begreper. Autentisitet og originalitet må vurderes på nye måter når dokumenter eksisterer i flere versjoner som hver for seg representerer ulike sider av den historiske virkeligheten. Proveniens må forstås i lys av både mediet dokumentet ble brukt i, og teknologien som skapte det. Hybridarkiver representerer dermed ikke bare en praktisk utfordring, men også et behov for videreutvikling av faglige begreper og vurderingskriterier. Dette kan være kjerne erkjennelsen i dette prosjektet. Prosjekt 1992 viser at hybridarkiver ikke kan behandles som et overgangsproblem som kan løses teknisk, men som et varig arkivfaglig fenomen som krever nye metoder, begreper og realistiske rammevilkår.

Ressursmessig har prosjektet vist at arbeid med hybridarkiver er tid- og kompetansekrevene. Prosessene kan ikke overlates til automatisering, men forutsetter systematisk gjennomgang, manuell verifisering og dokumentasjon. Samtidig har prosjektet vist at det finnes et betydelig potensial i videreutvikling av innsyns- og presentasjonsløsninger som kan støtte dette arbeidet. Løsninger som muliggjør side-for-side-sammenligning og synliggjøring av avvik er avgjørende for å sikre oversikt, kontekst og etterprøvnbarhet.

Prosjekt 1992 utgjør dermed et viktig kunnskapsgrunnlag for kommunal og regional arkivforvaltning. Det viser at arbeid med hybridarkiver må være planlagt, faglig forankret og realistisk med hensyn til ressursbruk. Hybridarkiver er en sentral del av nyere forvaltningshistorie og inneholder dokumentasjon med betydning både for samfunnets kollektive hukommelse og for rettssikkerhet. Prosjektet har bidratt til å tydeliggjøre hvilke krav som må stilles til bevaring og tilgjengeliggjøring av slikt materiale, og hvilke begrensninger som må tas på alvor.

Som pilotprosjekt har Prosjekt 1992 hatt ambisiøse mål, og erfaringene våre viser at både kompleksiteten og ressursbehovet var større enn det som kunne forutses ved oppstart. Dette er ikke uvanlig i prosjekter som utforsker nye og sammensatte fagområder. IKA Kongsberg mener at det sentrale resultatet er at prosjektet har produsert kunnskap og erfaringer som kan brukes til å gjøre fremtidige tiltak mer realistiske, målrettede og faglig robuste.

Erfaringene og funnene fra Prosjekt 1992 oppfattes som viktige og har gitt IKA Kongsberg et solid metodisk grunnlag for videre arbeid med hybridarkiver. Prosjektet har bidratt til økt forståelse av innsynsproblematikk knyttet til sammenstilling av papir- og digital dokumentasjon, og har styrket vår evne til å gjøre presise faglige vurderinger ved bruk av innsynsløsninger hos eierkommunene. Metodikken som er utviklet i prosjektet gir et

bedre grunnlag for å håndtere avvik, sikre kontekst og ivareta arkivfaglige krav til autentisitet og etterprøvnbarhet i arbeid med hybridarkivmateriale.

IKA Kongsberg takker Arkivverket for muligheten til å gjennomføre Prosjekt 1992. Prosjektet avsluttes med et styrket kunnskapsgrunnlag som vil være relevant for videre metodikkutvikling, systemutvikling og strategiske prioriteringer i arkivsektoren.